

ЯПОНІЯ, З ЯКОЮ Я ПОЗНАЙОМИЛАСЯ В УКРАЇНІ

Незабаром закінчиться третій рік моєї роботи в Україні. Перебування в Україні стало моїм першим закордонним відрядженням. Яка ж вона, ця країна? – подумала я, коли з цікавістю і хвилюванням вийшла з аеропорту «Бориспіль», а на вулиці мене зустріли... сніг. Дарма що в Токіо вже облетів квіт сакури і стояла майже літня погода. Я чітко пам'ятаю те відчуття: «В яку ж далеку країну я приїхала...».

Однак склалося так, що в цій країні, настільки віддаленій від Японії, я раз за разом відкривала для себе нову Японію. В Україні активно здійснюють свою діяльність численні клуби шанувальників *ікебана*, *орігамі*, чайної церемонії, ігор *го* та *сьогі*, бойового мистецтва *кендо* та інших японських мистецтв. Мене здивувало не тільки те, що ці мистецтва відомі в Україні, а й високий рівень володіння ними. Перед від'їздом з Японії я навчалася основам мистецтв *ікебана* та чайної церемонії, а приїхавши в Україну, побачила, що викладачі українських клубів мають рівень справжніх майстрів. Врешті-решт вийшло так, що з японськими мистецтвами я знайомила саме в Україні, слухаючи пояснення викладача *ікебана* про створення композицій, милуючись майстерними фігурками *орігамі*, яких мені не доводилося бачити і в Японії, та навчаючись етикету у викладача чайної церемонії, куштуючи зелений чай *маття*.

А ще мене вразив ентузіазм студентів, що вивчають японську мову. При недостатній кількості викладачів-японців, нестачі навчальних матеріалів та книжок японських авторів, японську мову в Україні вивчає справді багато дорослих та дітей. І навіть більше, мене здивувало те, що люди, які вже достатньо добре володіють японською, не перестають вдосконалювати свої навички. Я знаю кілька чоловік, які успішно склали Кваліфікаційний іспит з японської мови на перший рівень, але рік за роком продовжують складати цей іспит знов і знов. Вони не зупиняються на досягнутому, а намагаються об'єктивно оцінити свій рівень і позбутися слабких місць. Така наполегливість викликає у мене справжню повагу. Зараз в Україні мало можливостей для професійного використання японської, на вивчення якої витрачається стільки сил і часу. Коли я бачу студентів, які з ентузіазмом вивчають японську мову і докладають великих зусиль, щоб успішно скласти іспит на стажування в Японії, я не можу не побажати, щоб з'явилося більше можливостей для досягнення ними професійного успіху в цій галузі.

Я не можу забути історію одного студента, який вивчає японську мову. Цю історію я почула від нього самого. Японією хлопець цікавився з дитинства – ця далека східна країна, про яку він дізнавався з телевізійних програм та книжок, просто заволоділа його уявою. Хлопець не полишав бажання вивчати японську мову, але коли прийшов час вступати до університету, поважаючи думку своїх батьків, він обрав своєю спеціальністю економіку. Заняття економікою були також по-своєму цікаві, і університет хлопець закінчив з гарними результатами. Але все одно, бажаючи вивчати японську, після отримання економічної освіти він вступив до Київського національного лінгвістичного університету.

Можу уявити, наскільки важко українцям вивчати японську мову, яка за писемністю та граматику зовсім відрізняється від української. Мене це турбувало, і я запитала в хлопця, а чи не перестав він любити японську через її складність. На моє питання він посміхнувся і відповів гарною японською: «Японська мова дійсно складна. Ієрогліфів багато, вони складні, з граматику було не зовсім легко, але я жодного разу не відчув, що японська мені більше не подобається. Коли нарешті здійснилася моя давня мрія вивчати її, я відчув, немовби в моєму серці зацвіли квіти».

В японській мові не має виразу «в серці зацвіли квіти». Але я була дуже зворушена. Ці слова, які передавали його відчуття щастя та задоволення від того, що він вивчає

японську мову, дуже гарно звучали по-японськи. Почувши їх, я відчула, що і в моєму серці також зацвіли квіти. Перше закордонне відрядження не було для мене зовсім безхмарним. Я часто відчувала труднощі незвичного для мене закордонного життя та засмучувалася, коли в роботі виникали складності через відмінність японського та українського середовища. В такі часи найбільше мене підтримувало усвідомлення того, що тут є люди, які люблять японську культуру, та усміхнені обличчя студентів, які від усього серця радіють можливості поїхати до Японії на стажування. Я зрозуміла, що в Україні, географічно такій далекій від Японії, є люди, які відчувають глибоку симпатію до моєї країни. І тому я вважаю, що мені дуже пощастило мати можливість працювати ці три роки в Україні.

在ウクライナ日本国大使館

二等書記官 勝村 良子

ウクライナで知る「日本」

ウクライナに着任してからもうすぐ3年が経過しようとしている。私にとって初めての在外勤務の地となるウクライナ。いったいどのような国なのだろうと好奇心半分、不安半分でポリスポリ空港に降り立った私を出迎えてくれたのは、なんと雪であった。東京は既に桜が散り、初夏の陽気であったのに・・・ずいぶん遠くの国に来てしまったなと思ったことを鮮明に覚えている。

しかし、日本から遠く離れたこの地で、私は幾度となく日本を再発見することになった。ウクライナには生け花、折り紙、茶道、囲碁、将棋、剣道など多くの日本文化の愛好会があり、活発な活動をしている。いろいろな日本文化が知られているだけでなく、そのレベルが高いことにも驚かされた。私も赴任前に生け花と茶道の研修を一通り受けては来たが、こちらの愛好会の先生のレベルは既に師範級。結局私は、生け花の先生から花の説明を受け、日本でも見たことがない精巧な折り紙の作品に感嘆し、茶道の先生からお作法を教わりながら抹茶を頂くという逆転現象を起こしてしまった。

また、もう一つ感銘を受けたのは日本語学習者の熱意である。日本人の先生も少なく、日本語の教材や図書も充分には揃っていない中で、大人から子供まで実に多くの人々が日本語を勉強しているのである。更に驚いたのは、日本語が充分に上手な方でも、一層の切磋琢磨を怠らないことである。日本語能力試験の1級に合格しているのに、翌年も、またその翌年も1級の試験を受験し続けている人を私は何人も知っている。現状に満足することなく、自らの能力を客観的に捉え、弱点を克服しようとする続ける努力。その真摯な姿勢には本当に頭が下がる思いがする。現在、ウ

クライナでは折角学んだ日本語を活かすことが出来る場が少ない。熱心に日本語学習に取り組み、真剣な表情で留学試験に臨む学生を見るたび、皆が活躍できる場が増えますようにと祈らずにはられない。

もう一つ、日本語学習者に関して忘れられないことがある。ある学生の話である。彼は幼い頃より日本に興味を持っていた。テレビや本で見知る遠い東洋の国はどのようなところなのだろうと興味を引かれたという。日本語を学びたいという気持ちを持ち続けてはいたが、大学進学の際、彼は両親の意向を重んじて経済学を専攻することにした。経済の勉強もそれなりに面白く、彼は良い成績を収めて大学を卒業した。しかし彼は日本語を学びたいという気持ちを抑えることが出来ず、経済大学を卒業した後、日本語を学ぶためにキエフ国立言語大学に再度入学したというのである。

ウクライナの人々にとって、文字、文法等が全く異なる日本語を学習することがいかに大変であるかは想像に難くない。憧れて始めた日本語だが難しく嫌いになったのでは、と心配する私の問いに対し、彼は笑顔で、そして上手な日本語でこう答えてくれた。

「確かに日本語は難しい。文字も多く、漢字も難しく、文法にも苦労した。でも日本語を嫌いになることはなかった。ようやく念願の日本語を勉強することが出来たとき、私は自分の心の中に花が咲いたように感じた。」

日本語に「心の中に花が咲く」という言い方はない。しかし私ははっと胸を衝かれた。日本語を学ぶことが嬉しくて楽しくて仕方がないという彼の気持ちを表したこの言葉を、本当に美しい日本語だと感じた。この言葉を聞いて、私の心の中にも花が咲く思いがした。初の在外勤務は楽しいことばかりではなかった。慣れない海外での生活に戸惑い、日本とウクライナの環境の違いで仕事がスムーズに進まずもどかしい思いをしたこともたくさんあった。しかし、そのようななかでいつも一番の心の支えになったのは、日本文化を愛する人々の姿と、日本への留学を心から喜ぶ学生の笑顔であった。日本から遠く離れたウクライナに、日本にとっても親近感を持ってくれる人々がいることを知ることが出来た。この3年間、ウクライナに勤務できたことを、私は本当に幸運に思う。

(了)